

Dichter en archivaris. Prudens Van Duyse en het Stadsarchief van Gent

*‘Vorstin van Vlaenderen, ontfang myn groet vol blyheid!’ is de openingszin van Jakob van Artevelde, episch verhael in acht zangen door Prudens Van Duyse (1804-1859). De pathos die uit het dichtwerk spreekt, kan de lezer vandaag niet meer op dezelfde manier bekoren als bij het verschijnen van het werk in 1859. Toch geldt Van Duyse nog altijd als een belangrijk schrijver en spilfiguur in de Vlaamse Beweging. Minder bekend is zijn rol als stadsarchivaris van Gent. Ten onrechte, want met zijn *Inventaire analytique des chartres et documents appartenant aux archives de la ville de Gand* leverde Van Duyse een archivistisch meesterwerk af. Met de publicatie van de eerste aflevering van deze inventaris in 1849 bewees Gent dat haar Stadsarchief werkelijk een van de meest vooraanstaande van het land was.*

HET PIONIERSWERK VAN CHARLES PARMENTIER

Die prominente plaats had het Stadsarchief snel verworven. Aan het begin van de negentiende eeuw was er namelijk nauwelijks sprake van een Stadsarchief in Gent. De stukken nagelaten door het stadsbestuur van het ancien régime, afgeschapt in 1795, lagen nog verspreid over het hele stadhuis. Het was stadsarchivaris Charles Parmentier (1804-1838) die al deze stukken verzamelde en tot één archief smeedde. Hij gebruikte daarvoor dezelfde methodes als zijn collega's in andere steden. De registers – gemakkelijk te hanteren stukken – plaatste hij apart. Allerlei losse stukken die over een bepaald onderwerp handelden, zoals de troebelen in de zestiende eeuw, bracht hij samen in nieuwe banden. Tot slot zocht hij ook naar stukken die om hun vorm belangrijk waren, zoals tekeningen en charters of oorkonden.

Portretschilderij van Prudens Van Duyse (KANTL)

De Gentse oorkonden waren, bij gebrek aan politieke relevantie en bruikbaarheid, al lange tijd erg verwaarloosd. Historici ontdekten echter langzamerhand de waarde van hun ‘volledig authentieke’ inhoud. Charles-Louis Diericx verwoordde die opvatting in 1817 als volgt: ‘Een goede theoloog put uit het Evangelie, een goede rechtsgeleerde uit de wetten en een goede historicus uit de oorkonden.’ Gelijkaardige gevoelens zorgden er waarschijnlijk

Edmond Sacré maakte in september 1915 een foto van de charters en de voornaamste registers uit het archief, in veiligheid gebracht in de kelder van het stadhuis. Kort daarop verhuisden deze stukken naar het Geraard de Duivelsteen (SAG, SCMS_FO_6354)

voor dat Parmentier in 1834 inventarissen opstelde van de oorkondenschat onder zijn beheer, deels aan de hand van zestiende-eeuwse inventarissen die Diericx had uitgegeven. De stadsarchivaris stelde vast dat een groot deel van de stukken verdwenen was of in slechte staat verkeerde. Het stadsbestuur stelde hem daarom een jaarlijkse toelage van 300 frank ter beschikking, die hij kon gebruiken voor restauraties en voor het aankopen van verpakkingsmateriaal én van archiefstukken.

OUDE DRUKKEN EN EEN NIEUWE *INVENTAIRE ANALYTIQUE*

Het pionierswerk van Parmentier legde de basis voor het succes van zijn opvolgers. Van Duyse besefte maar al te goed wat er van een archivaris werd verwacht. Het jaarlijkse budget gebruikte hij voor

het aankopen van onder meer archieven en paraferalia die aan de Gentse ambachten hadden toebehoord. De archivaris stond steeds op de uitkijk voor dergelijke stukken. In 1849 slaagde hij er bijvoorbeeld in om 108 charters van de abdij van Groenenbriel te verwerven, waar hij een volledige jaartoelage voor over had. Daarnaast bouwde Van Duyse de bibliotheek van het archief uit. Hij kocht handschriften en werken aan, waarbij hij een voorkeur had voor oude drukken. Het nationale verleden – en dan vooral de gebeurtenissen uit de zestiende eeuw – en genealogie maakte hij tot twee belangrijke pijlers van de bibliotheek.

De meeste tijd besteedde Van Duyse aan de oorkonden in het archief. Hij tilde de overzichten die Parmentier had opgesteld naar een hoger niveau. Allereerst maakte de archivaris van de aparte oorkondenverzamelingen één grote chronologische reeks, waaruit de authentieke geschiedenis van de stad zou blijken. Vervolgens breidde hij de inventaris hiervan uit met verwijzingen naar kopieën van deze oorkonden in cartularia uit het Stadsarchief en naar uitgaven door historici. Tot slot voegde de stadsarchivaris ook beschrijvingen toe van charters die slechts in afschrift bewaard waren gebleven in het Stadsarchief. Het ging Van Duyse immers niet om het ontsluiten van archiefstukken, maar het ontsluiten van een waar geschiedverhaal. De inventaris leverde de grondstof voor een geschiedschrijving die verschillende vormen kon aannemen, zoals het episch verhaal over Jacob van Artevelde. Deze combinatie van dichter-archivaris was trouwens niet uitzonderlijk. Edward Van Even maakte bijvoorbeeld toneelstukken over onderwerpen die hij als stadsarchivaris van Leuven maar al te goed kende.

Als model voor zijn inventaris nam Van Duyse de *Inventaire analytique des chartes des comtes de Flandre* van Jules de Saint-Genois. Op zijn beurt zou zijn werk ook als voorbeeld gelden. Het was immers de eerste keer dat een Belgisch stadsbestuur een dergelijke publicatie liet drukken. De minister van Binnenlandse Zaken – ongetwijfeld op aangeven van de energieke Algemeen Rijksarchivaris Louis-Prospér Gachard – greep de gelegenheid aan om in een omzendbrief alle steden tot gelijkaardige publicaties aan te zetten. In 1855 stelde Van Duyse zelf vast dat die oproep maar weinig gehoor had gekregen. Maar dat zou weldra veranderen. De inventarissen van oorkonden die uiteindelijk in andere steden werden uitgegeven, besloegen zelfs meerdere delen. De *Inventaire analytique* verdwijnt haast in het niet naast de zeven uitvoerige delen die de

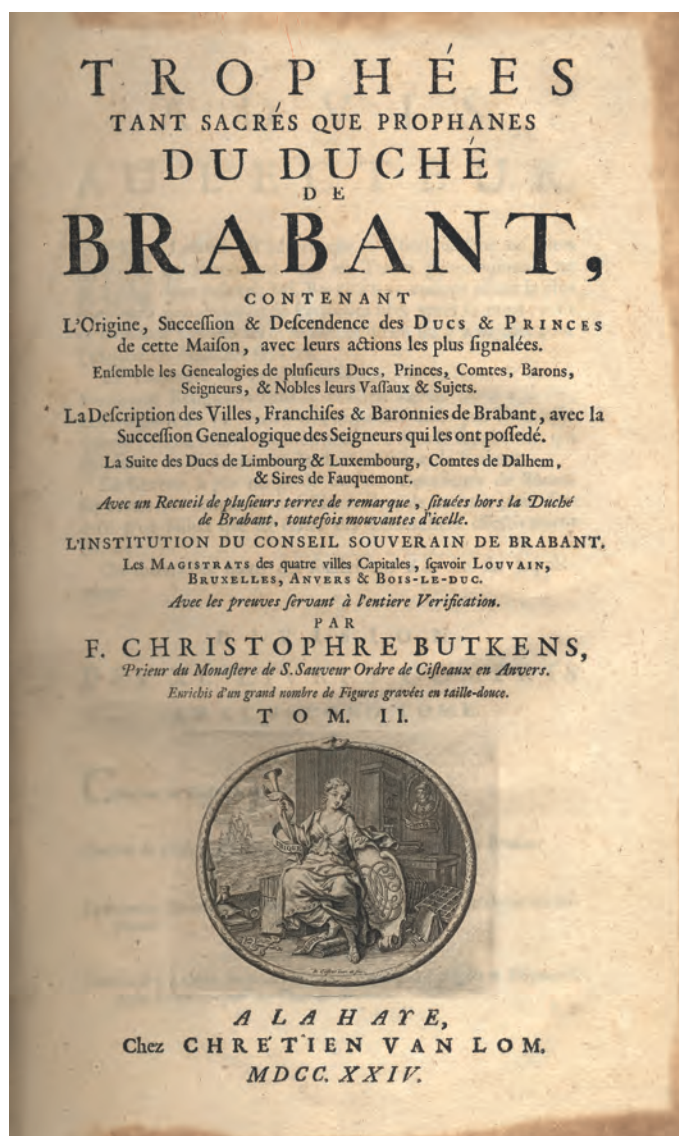
Brugse stadsarchivaris Louis Gilliodts-van Severen tussen 1871 en 1878 liet verschijnen. In 1849 stond de Gentse inventaris echter eenzaam aan de top. Van Duyse verkondigde trots in het jaarverslag van de stad dat het werk niet alleen nuttig was voor de geschiedenis van de stad, maar zelfs een licht zou werpen op het Belgische, Duitse, Engelse én Franse verleden. De dichter was ook een succesvol archivaris.

EEN ROEMLOOS EINDE?

Toen Van Duyse in 1860 overleed, was de inventaris nog niet voltooid. De publicatie ervan stokte. Het duurde tot 1867 alvorens Emile De Busscher (1805-1882) de vierde aflevering liet verschijnen, die stukken beschreef tot 1832. De voltooiing van de inventaris was echter een einde in mineur. Al van in het begin had Van Duyse aangekondigd dat er in totaal vijf afleveringen zouden verschijnen, waarbij de laatste het voorwoord, taalkundige en numismatische aantekeningen en trefwoorden-, eigennamen- en plaatsnamenindices zou bevatten. Van die plannen bracht De Busscher niets terecht. Na enkele jaren aan de indices gewerkt te hebben, werd het stil rond de *Inventaire analytique*.

De Busschers opvolger Victor Vander Haeghen (1854-1916) bracht in zijn *Inventaire des archives de la ville de Gand* uit 1896 een kort supplement op de oorkondeninventaris. Ook verbeterde hij een exemplaar van de *Inventaire analytique* zo goed mogelijk, voor eigen gebruik. De historische begeestering die Van Duyse en zijn tijdgenoten had bezielde, was toen uitgedoofd. Volgens de nieuwe opvattingen – zoals die vastgelegd zouden worden in de *Handleiding voor het ordenen en beschrijven van archieven* van Muller, Feith en Fruin – dienden inventarissen slechts nog stukken te ontsluiten, eerder dan op analytische wijze hun inhoud kenbaar te maken. De *Inventaire* van Vander Haeghen beantwoordde aan dit nieuwe verlangen. Wat overbleef van het werk van Van Duyse en De Busscher was de vaststelling dat er best wel wat fouten in waren geslopen. In 1925 leek het laatste uur van het werk echt geslagen. Pasbenoemd stadsarchivaris Henri Nowé (1894-1986) was toen van plan een volledig nieuwe regestenlijst op te stellen. Deze vernieuwingsdrang leidde niet tot resultaat. Uiteindelijk stelde Nowé in 1939 slechts een index op, waarmee toch al één gebrek was verholpen.

164 jaar gingen intussen voorbij sinds het verschijnen van de eerste aflevering van de *Inventaire analytique*. Dat het werk niet beantwoordt aan de

Titelpagina van Christophe Butkens, *Trophées tant sacrés que profanes du duché de Brabant*, 1724 (GSA1.16B25). In 1858 betaalde Van Duyse 143 frank voor de aankoop van dit boek. Het was een van zijn duurste aankopen voor het Stadsarchief.

hedendaagse eisen van de archiefwetenschap, verbaast daarom niet. Dit betekent echter niet dat de inventaris bij zijn verschijning niet op lof kon rekenen. Van Duyse was niet alleen een taalvirtuoos, maar ook een onderlegd archivaris. Ook zijn professionele loopbaan verdient dus aandacht. Het lijkt daarom hoog tijd voor een vernieuwde lezing van de geschriften en het nagelaten archief van Van Duyse – waarvan het deel bewaard in het KANTL in 2012 geïnventariseerd werd –, op zoek naar sporen van zijn historische verknochtheid.

Timo Van Havere
Student Master-na-Master Archivistiek, VUB

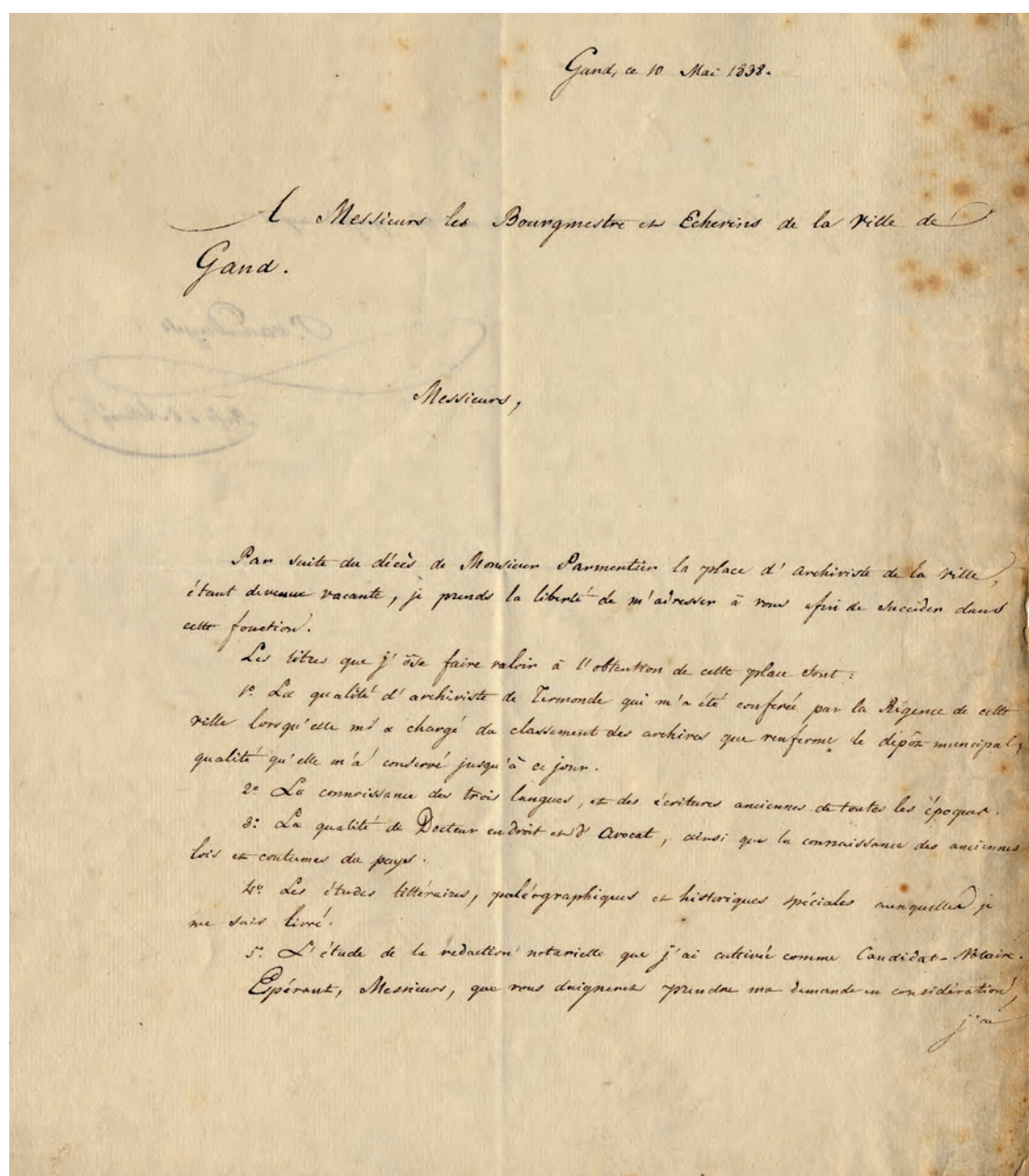
De verloren (archief)eer van Prudens Van Duyse

Op 29 november 2012 vond in de Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal- en Letterkunde (KANTL) in Gent een studienamiddag plaats naar aanleiding van de publicatie van de inventaris van het archief van Prudens Van Duyse door dr. Michel Nuyttens van het Rijksarchief. Hier kwam ook de professionele carrière van de voormalige Gentse stadsarchivaris meermaals aan bod.

Over zijn verdiensten als archivaris waren de sprekers niet erg lovend. Zijn werk als archivaris zou verbleken in het licht van zijn oeuvre als schrijver. En zelfs over dat laatste klonk de waardering niet onverdeeld positief. Michel Nuyttens noteerde beleefd: 'De kwaliteit van zijn oeuvre dient uiteraard naar de normen van de tijd beoordeeld te worden'. Prof. dr. Els Witte suggereerde dat Prudens Van Duyse zijn aanstelling als stadsarchivaris in Gent zou hebben aangenomen omdat deze positie hem veel vrije tijd gaf om te dichten. Een terechte kritiek?

EEN GRILLIGE LEVENSLÖOP

Wie was Prudens Van Duyse eigenlijk? Hij werd geboren in Dendermonde, op de hoek van de Vlasmarkt, in 1804. Na zijn schooltijd in zijn geboortestad ging hij in 1825 in de leer als klerk bij een notaris in Brussel. In 1826 startte hij een jaar filosofie aan de Leuvense universiteit. Na een onderbreking vervolgde hij zijn academische opleiding aan de Rijksuniversiteit Gent en behaalde een rechtendiploma in 1832. Die onderbreking was het gevolg van moeilijkheden in het politieke en privéleven van Van Duyse. In 1830 bracht zijn orangistische overtuiging hem in de problemen. Ook zijn ongewone liefdesrelatie met een veel oudere (65-jarige) Nederlandse dame speelde hem parten. Met zijn geliefde trok hij voor enige tijd naar Nederland en leerde daar via haar vrienden

Sollicitatiebrief van Van Duyse aan het Gentse stadsbestuur voor de functie van stadsarchivaris, 10 mei 1838 (SAG, AR_487)

denkring Nederlandse dichters kennen. Terug in België werkte Van Duyse zich in 1832 opnieuw in de nesten na een uithaal in de pers tegen de Belgische Revolutie van 1830 en de Belgische vlag. Om de schade te beperken werd hij kort nadien 'uijt hoofde van krankzinnigheid' gecolloqueerd in de kliniek van dr. Guislain te Gent. Hij verbleef er 17 maanden. Pas in februari 1834 mocht hij naar huis terugkeren. Vanaf dat jaar verschijnen diverse letterkundige en historische bijdragen van hem in de lokale Dendermondse pers. Dit bezorgde hem een onbezoldigde aanstelling als ere-archivaris in Dendermonde (1835). Na een korte passage in het stedelijk onderwijs in Gent volgde een bezoldigde aanstelling als archivaris in Gent (1838). Parallel met zijn loopbaan als archivaris verwierf Van Duyse tijdens zijn Gentse jaren ook faam als literator. Zijn laatste dichtbundel *Nazomer* verscheen in 1859, het jaar dat hij overleed in Gent. Samen met zijn episch dichtwerk *Jakob van Artevelde* leverde het hem postuum de vijfjaarlijkse staatsprijs voor Vlaamse Letterkunde op.

VAN DUYSE ALS ARCHIVARIS

De veel gehoorde kritiek op Van Duyse als archivaris verdient volgens ons heel wat nuancering. We menen dat zijn verdiensten in het Gentse Stadsarchief aan een herwaardering toe zijn. Om zijn werk correct te evalueren staan vandaag een aantal studies ter beschikking die de negentiende-eeuwse archivistiek kaderen. De recent voltooide scriptie van Timo Van Havere over het Gentse Stadsarchief in die periode, gerealiseerd in het kader van de Master-na-Masteropleiding Archivistiek, dient hierbij zeker vermeld te worden.

Zoals veel van zijn collega's-archivarissen in de negentiende eeuw was ook Van Duyse als autodidact in de rol van archivaris gegroeid. De concepten *archivaris* en *archief* hadden rond het midden van de negentiende eeuw nog een andere betekenis dan degene die wij er vandaag aan geven. Bij het verschijnen van het eerste deel van de inventaris van de Gentse oorkonden in 1849 werd het werk van Van Duyse in gans België geroemd. Gent was door het werk van Van Duyse (en zijn voorgangers) een van de eerste steden in België die beschikte over een gepubliceerde inventaris van haar archief. In de opvatting van die tijd omvatte het Stadsarchief in de eerste plaats de oorkondenschat van de stad, die eeuwenlang in het belfort en later in het stadhuis in speciaal daartoe uitgeruste en beveiligde bewaarplaatsen was opgeborgen. Pas later werd het concept archief uitgebreid naar andere *bestuursdocu-*

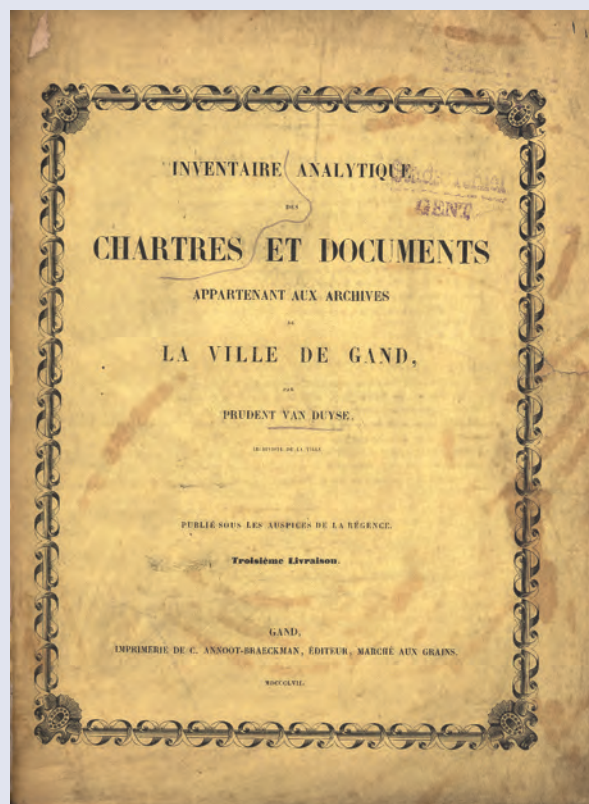
menten die zich buiten deze locaties bevonden.

Vandaag stellen we vast – dankzij de studie van Timo Van Havere – dat de inventaris van de charters die Van Duyse realiseerde toch niet zo'n origineel werkstuk was als toen werd aangenomen. Veel beschrijvingen werden door Van Duyse immers overgenomen uit reeds bestaande lijsten en tot

een nieuw overzicht gecombineerd. Anderzijds mag men de verdiensten van Van Duyse als stadsarchivaris ook niet al te zeer miskennen. Hij heeft de bestaande beschrijvingen ook grondig herwerkt en verbeterd.

Van Duyse maakte ook actief werk van de acquisitie van museale voorwerpen en archieven van de Gentse ambachten. Hiermee legde hij de basis voor de collecties van het latere oudheidkundig museum van de Bijloke, nu het Stedsmuseum STAM. Verdienstelijk was ook de poging van Van Duyse om de werking van het Stadsarchief op een objectievere leest te schoeien door het uitwerken van een archiefreglement.

Van een negentiende-eeuwse archivaris werd verwacht dat hij de resultaten van zijn archiefwerk op verschillende manieren kenbaar maakte als publicist en journalist. Ook het literaire oeuvre van Van Duyse kan niet los gezien worden van zijn werk als archivaris en historicus. Titels van werken als *Jakob van Artevelde*, *Jan Borluut* en *Philips de Goede en de dronkaart* spreken hierbij reeds voor zich.

De omslag van de derde aflevering van de *Inventaire analytique*. (SAG, AR_2013_259)

Pieter-Jan Lachaert
Stad Gent, Dienst Stadsarcheologie en
Stadsarchief

Inventaris van het archief van en over Prudens Van Duyse (1804-1859) bewaard in de KANTL

Het archief van Prudens Van Duyse werd sinds 1920 in de Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal- en Letterkunde (KANTL) in Gent bewaard. Dit archief werd recent ontsloten in het kader van een samenwerkingsakkoord tussen het Rijksarchief en de KANTL. In dit archief van Prudens Van Duyse komen geschiedenis en Nederlandse Letteren samen.

Bij de inventarisering stelde ik vast dat het archief onvolledig was en dat er maar een summiere ordening in stak. Manuscripten en brieven ontbreken hier, terwijl er toch veel brieven bewaard zijn. Naast de KANTL bewaren ook het Letterenhuis in Antwerpen en het Nationaal Archief in Den Haag archief van Van Duyse. Ten slotte is er nog archief van de dichter-archivaris in privébezit.

In het archief dat in de KANTL wordt bewaard, kon ik meerdere archiefvormers onderscheiden: Prudens Van Duyse zelf, maar ook zijn zoon Florimond Van Duyse, dichteres Maria Van Ackere-Doolaeghe en priester-dichter Domien Cracco, naast anderen. Problematisch was dat stukken die helemaal niet samen hoorden, toch soms op ongelukkige wijze in één band waren samengebonden. Ook archief en documentatie zijn in dit archief vaak niet strikt van elkaar gescheiden. Als archivaris voel je je daar wat ongelukkig bij, maar ook hier kon aan de materiële toestand uiteraard niets veranderd worden.

In het archief bracht ik volgende onderverdelingen aan: de stukken in verband met de familie van Prudens Van Duyse en zijn privéleven; de briefwisseling; de gepubliceerde en niet-gepubliceerde geschriften, waaronder gedichten, toneelstukken en monologen; verzamelde stukken; stukken in verband met de nalatenschap; stukken van andere archiefvormers.

Bij de inventarisering werd ik getroffen door enkele opvallende vaststellingen.

Prudens Van Duyse was een trouw adept van het principe *nulla dies sine linea*. Zijn schriftelijke nalatenschap is indrukwekkend, niet alleen wat de kwantiteit maar ook wat de diversiteit ervan betreft. De kwaliteit van zijn oeuvre dient uiteraard naar de

normen van de tijd te worden beoordeeld, maar zijn archief leert ons wel dat zijn teksten stevig doorwrocht waren. Van heel wat literaire teksten werden meerdere versies gemaakt vooraleer ze hun definitieve vorm bereikten.

In een tijd zonder pc, internet en facebook is Van Duyse er toch in geslaagd om een breed en internationaal cultureel netwerk uit te bouwen. Zijn correspondenten waren in de eerste plaats auteurs en uitgevers binnen het Nederlandse taalgebied. Maar ook in Duitsland en Frankrijk had hij contacten.

De eigenlijke beroepsactiviteiten van Van Duyse kunnen bezwaarlijk een succesverhaal worden genoemd, noch als leraar, noch als archivaris en al helemaal niet als jurist. Anderzijds stellen we wel vast dat hij zich hardnekkig inzette om iedere literaire wedstrijd waaraan hij deelnam te winnen.

Het archief van Prudens Van Duyse biedt voldoende stof om zijn veelzijdige persoonlijkheid te onderzoeken met het oog op een wetenschappelijk verantwoorde biografie – die vandaag nog steeds ontbreekt. Zijn literaire productie, zijn rol in de ontlukende Vlaamse Beweging en zijn professionele activiteiten komen in het archief alle voldoende aan bod om ermee aan de slag te gaan.

Michel Nuyttens
Rijksarchief

*De inventaris is te koop voor 15 euro.
Inlichtingen: 09 265 93 40*

Ter herinnering aan Prudens

Op 8 mei 1890 gaf het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad Gent gevolg aan de vraag van het Van Duyse-comiteit om het nieuwe ronde pleintje op de Kattenberg te noemen naar Prudens Van Duyse.

Dit plein maakte deel uit van een ingrijpend stedenbouwkundig plan om de nieuwe universiteitsgebouwen op de top van de Blandijnberg (complex Jozef Plateastraat-Rozier) te verbinden met het Citadelpark en de nieuwe aanleg daaromheen. Tevens omvatte dit initiatief een saneringsoperatie van de – althans volgens eigentijdse getuigen – troosteloze en verwaarloosde toestand op de Kattenberg.

Het door stadsingenieur Emile Braun (1847-1927) gesignde ontwikkelingsplan van 31 juli 1880 en het hele bijbehorende dossier bevinden zich in het Stadsarchief (SAG, Modern Archief, Reeks G, nr. 3432). De studie van dit plein – aanvankelijk aangeduid als *rond-point*, *rond-point du Kattenberg* of zelfs *rond-point du Mont Blandin* – maakt het mogelijk om de stedenbouwkundige vernieuwingen van

Gent in de tweede helft van de negentiende eeuw binnen een veel ruimere context te zien dan het Zollikofer-De Vigneplan dat vaak exclusief de aandacht opeist. Tevens werpen dergelijke projecten ook een licht op de visie en de initiatieven van de burgemeesters Jozef Van Crombrughe (1770-1842) en Hippolyte Lippens (1847-1906).

De zoektocht in het Stadsarchief naar de oudste bebouwing rond het Prudens

Een koets voor het huis van Fernand Scribe, glasplaat, na 1897 (SAG, Fotoarchief Geo Pieters)

Van Duyseplein leidde niet meteen tot de gewenste resultaten. Een ruimere bevraging in het archiefbeheersysteem Dulle Griet leverde echter wel enkele interessante treffers op. Het beperkte onderzoek naar de moderne bouwaanvragen in de reeks G 12 toont overigens aan dat enige kennis van de stadsontwikkeling en van de oudere naamgeving, ook in het Frans, een nuttig hulpmiddel kan zijn voor het opsporen van bouw- en huizenarchief.

De meest bekende van de eerste bewoners aan het Prudens Van Duyseplein was Fernand Scribe (1850-1913), de grote kunstverzamelaar die aan de basis lag van het Museum voor Schone Kunsten. Hoewel verbouwd in jongere tijden, zijn de volumes van Scribes paviljoen met schildersatelier en van de kunstgalerie nog duidelijk herkenbaar. De andere huizen in neoclassicistische of eclectische architectuur werden voornamelijk opgetrokken in opdracht van gegoede middenstanders die er investeerden in een of meerdere panden. Voor zover bekend woonde er nooit een Van Duyse aan het plein. De bekende krijgsauditeur en taalkundige Florimond Van Duyse, zoon van Prudens, liet in 1885 wel een nieuw huis optrekken aan de Laurent Delvauxstraat. Een gedenkplaat duidt deze woning aan.

Marie Christine Laleman
Stad Gent, Dienst Stadsarcheologie en
Stadsarchief

Detail uit het ontwikkelingsplan van stadsingenieur Emile Braun voor de sanering van de Kattenberg, 1880 (SAG, G 3432)

Charterproject *meets* Van Duyse

Een belangrijke realisatie van stadsarchivaris Prudens Van Duyse was de publicatie van regesten (korte analyses van de inhoud) van zo'n 2127 oorkonden, gedateerd tussen 1070 en 1832 en bewaard in het Stadsarchief. Zijn *Inventaire analytique des chartres et documents appartenant aux Archives de la ville de Gand*, postuum gepubliceerd door Edmond De Busscher in 1867, bevat voornamelijk analyses van de 'charters' (te begrijpen als: losse stukken die een oorkonde of akte bevatten en die al dan niet bekrachtigd zijn met een zegel of notarieel signet) verzameld in reeks 94 (stadscharters) van het Oud Archief. Naast deze 1937 'charters' analyseerde Van Duyse ook een 190-tal oorkonden die niet als afzonderlijke documenten bewaard zijn, maar enkel als afschrift in een van de '47 registers' van de schepenbank van de keure (reeks 93, stadscartularia).

De inventaris van Van Duyse vormde gedurende meer dan een eeuw de voornaamste, ja zelfs de enige toegang tot de

charterverzameling van het Stadsarchief. Het meer dan verdienstelijke werkstuk heeft echter ook zijn beperkingen: de regesten zijn niet digitaal doorzoekbaar, de teksten zijn uitsluitend in het Frans gesteld, én ze bevatten soms inhoudelijke fouten (die trouwens al door Victor Vander Haeghen werden opgemerkt). Om ten-

minste de eerste problemen te verhelpen, ondernam romaniste Jenny Michiels, vrijwilligster bij het Stadsarchief, de opdracht om de regesten te vertalen naar het Nederlands en om deze vertalingen in te voeren in Dulle Griet. Voor de periode tot 1540 kon de vertaalster steunen op de deelinventaris van de charters door archivaris Annelies Nevejans (2003). Voor de daaropvolgende periode moest ze het op eigen kracht doen, weliswaar met kundige adviezen van experts. Deze omvangrijke opdracht, waaraan gedurende jaren is gewerkt, is nu bijna afgerond. Vooral de juiste vertaling en de standaardisering van eigennamen en juridische termen vormden een uitdaging!

We willen hier Jenny samen met Lieve Goudet-Hemelaers en het hele team van het charterproject hartelijk danken voor de vele inspanningen en de mooie resultaten.

Guy Dupont
Stad Gent, Dienst Stadsarcheologie en Stadsarchief

Inhoud

- 1 Dichter en archivaris. Prudens Van Duyse en het Stadsarchief van Gent
- 4 De verloren (archief)eer van Prudens Van Duyse
- 6 Inventaris van het archief van en over Prudens Van Duyse (1804-1859) bewaard in de KANTL
- 7 Ter herinnering aan Prudens
- 8 Charterproject *meets* Van Duyse

Colofon

@rchieflink is de driemaandelijke nieuwsbrief van 't Archief. Gent on Files (GOF), de vriendenkring van het Stadsarchief van Gent

Het abonnement is begrepen in de lidmaatschapsbijdrage van de vzw: 18 euro individuele leden, 20 euro gezin, 30 euro steunende leden en 250 euro ereleden.

Een los nummer kost 5 euro.

Rekeningnummer:

IBAN: BE31 0003 2520 7755 BIC: BPOTBEB1

Contactgegevens GOF

De Zwarte Doos, Dienst Stadsarcheologie en Stadsarchief
Dulle-Grietlaan 12, 9050 Gentbrugge

Tel. (09) 266 57 60

E-mail: stadsarchief@gent.be

Web: www.gentonfiles.be

Coördinatie en eindredactie

Guy Dupont, Pieter-Jan Lachaert

Marie Christine Laleman, Valérie Meillander

Foto's en illustraties

Georges Antheunis, Storm Calle, Peter Steurbaut

Ontwerp logo

Erika Vanderstockt

Verantwoordelijke uitgever

Piet Veldeman, Ooistraat 10, 9041 Oostakker

Vormgeving

Candace Verbeke

Druk

NV Drukkerij Verbeke, Gent

ISSN - nummer: 1376-2966

Vrijwillig medewerkster Jenny Michiels
aan het werk in De Zwarte Doos